

siger: Lad os kun give de vedkommende et temmelig stort Bidrag, de blive jo her i Kommunen og fortære det, altsaa det bliver indenfor Kommunen, og som Følge deraf kunne vi godt gaa en Del til Vejrs. Nej, lad de to interesserede Kommuner i det mindste bære Halvdelen hver, saa kunde der dog være noget deri. Endvidere findes der i Lovforslaget en Bestemmelse om, at naar en Person efter Forslaget nyder Understøttelse, er hans Ret til Erhvervelse af Forsørgelse i Opholdskommunen hvilende for dette Tidsrum, og saa henviser man til Alderdomsforsørgelsesloven og siger: Kunne I se, den gør det samme. Men der er rigtignok en slem Forskel, og Forskellen er denne, at naar de gamle blive 60 Aar eller derover, have de i Almindelighed erhvervet sig Forsørgelsesret og tænke ikke paa andet, men de Folk, vi her have med at gøre, ere Folk i deres kraftigste Alder, det er Folk, der netop nu kunne erhverve Forsørgelsesretten. Der ved bliver dette Forslag en umaadelig Uret mod Forsørgelseskommunen, idet Opholdskommunen nu holder dem oppe gennem de mange kraftige Aar ved denne Hjælp, og samtidig skal Forsørgelsesretten være hvilende. Jeg tror derfor, at vi maa se at faa denne Bestemmelse ud af dette Lovforslag.

Jeg udtalte før med Hensyn til det Raad, der skulde oprettes, at jeg holder ikke af disse Raad, jeg kan ikke finde Rede i dem, der ere ovre i min egen Kommune, og jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor man yderligere skal forøge dem, men det værste af det hele er, at de i Virkeligheden ligge og kravle mellem Benene paa Sogneraadene, saa at disse aldeles ikke vide, hvad de skulle gøre. Og hvis vi nu lægge den afgørende Bestemmelse i disse Raads Hænder, siger jeg: Hvor kan Sogneraadet forsvare at lægge de Skatter paa os, naar det ikke har Raadighed over, hvordan de skulle benyttes? Man har i dette Lovforslag lagt en Trediepart paa Staten, en Trediepart paa Amtskommunen og en Trediepart paa Sognekommunen. Med Hensyn til Amtskommunens Bidrag vil jeg kun sige: Lad os tænke lidt over, hvordan Skatterne komme ind der. Lignes der ligeligt og retfærdigt der. I gamle Dage lignedes der alene paa Hartkornet, nu lignes der til Dels efter Ejendomsskylden, det vil altsaa sige, at de Beboere i Amtet, der ere Partikuliers eller Embedsmænd, og for øvrigt mange andre ikke skulle være med til at betale, det ere kun Besidderne af faste Ejendomme, der skulle

være med. I vore Dage, da vi søge at lægge Byrderne saa retfærdigt som muligt paa de forskellige Individier i Samfundet, mener jeg, at man ikke skulde gaa til at lægge en saadan Part over paa Amtskommunerne. Men saa vilde det ærede Medlem for Aarhus nordre (Sabroe) maaske sige: Vi lægge Halvdelen over paa Staten. Der har jeg igen mine Betæneligheder, og de ere begrundede ved de Erfaringer, man har fra Alderdomsforsørgelsesloven, thi naar man nu i Kommunerne kan gaa til at uddele Alderdomsforsørgelse til Folk, der sidde med Formuer paa flere Tusind Kroner, er man gaaet aldeles bort fra det Grundprincip, som Loven blev lagt paa, hvorefter det hed: Der skal gives Understøttelse til den, der er ude af Stand til at hjælpe sig og sine. Det er Hovedprincippet, men naar man er gaaet saa vidt, som man er, er det naturligvis, fordi man siger: Lad os kun give rundeligt, thi Staten betaler, og med Hensyn til Optagelse af de enkelte Individier gør det samme sig ogsaa gældende.

Dersom vi ligefrem sige: Nu paalægge vi Kommunalbestyrelserne at drage Omsorg for, at ingen Børn i Distriktet lide Nød, og saa give vi dem Ret til at skønne over, hvorvidt vedkommende skal ind paa Fattigvæsenet eller forsørges ved Hjælpekasserne, og vi give Tilskud til dem, saa tror jeg, at vi have en Ordning, der vil blive forsvarlig, og som vil omfattes med Interesse i de forskellige Kommuner.

Maegaard: Jeg vil gerne støtte den Henstilling, som blev gjort af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), om, at de Udgifter, her er Tale om at føre over paa Amtsrepartitionsfonden, blive fordelt paa en anden Maade, end Lovforslaget foreskriver. Det er let at begrunde denne Henstilling. Jeg skal ikke udbyde de Grunde, som det ærede Medlem, der talte sidst (Ravn), anførte derfor, men jeg kan fuldt ud slutte mig til de Betragtninger, som bleve gjorte gældende af det ærede Medlem fra Gudme (Ravn), naar han siger — i hvert Fald laa det i hans Udtalelser —, at vi have neppe nogen offentlig Institution i vort Samfund herhjemme, hvor Skatterne komme saa udemokratisk ind som netop til Amtsrepartitionsfonden.

Jeg har imidlertid en anden og mere speciel Grund til at henstille til det høje Ting og den højtærede Indenrigsminister, at der bliver taget Hensyn til dette Ønske, og det er den, at, som den højtærede In-